

δῆ τῆς φρικτῆς μανίας
καὶ τῆς Κερόσκοτονίας
θῆς τῶν Κορόνοκτόνων!

Κρίμα 'στης γχιουθσάδες,
κρίμα 'στης καροτσάδες
καὶ 'στο κουδανταλήκι,
'στον βρόντον τὸν φυλαδόν
'μπηκι καὶ τὸ Τριφύλι
μὲ τὸ μασκαράληκι.

Βαβαι 'στοὺς ἀναγώγους,
ποῦ 'γγέλαν 'Αραπίνα
τοῦ γέρου τὴν παρέα...
κρίμα 'στοὺς τόσους λόγους,
πολέγαλε 'στην 'Αθηνα
καὶ κάτω 'στὸν Περάτα.

Κρήμα καὶ πάλι κρίμα
καὶ 'στῶ θερμῶν τὴν λίμα
καὶ 'στῶ θερμῶν τὴν χάρδα,
πᾶνε θεσμοῖς καὶ νόμοις,
καὶ 'στρατηγὸς ἀκόμη
ἐπιλύη μὲς 'στὰ μαύρα.

Μαύρο 'φωνάζεν μαύρο
'στὸν Στρατηγὸν τὸν γαύρο,
μὲ τὰ πονεῖς καὶ τούταις!
καὶ 'αὐτὸς τὸ χέρι βάζει:
'στη μάτη του γιὰς χάζι
καὶ 'ἀρχίζει τῆς μπαστάταις.

Φρεγάζουν λυσσαλέοι,
επιμάρκο τοῦτος λέσι,
επιμάρκο λὲν καὶ 'ἰκενοῖς...
ποιὸς τολπίζει καὶ 'ἴκενος
δὲ λάρκων Βελεστίνος
'Οθέλλος πῶς θὰ γίνη.

Αὐτός, ποῦ δείχνει στήθος
καὶ τούπλεις τὸ πλήθος
ἀμάραντο στεφάνη,
ποιὸς θάλεγε πῶς τώρα
γιὰ τὴν γριὰ Θεόδορα
μπαστάταις θὰ μάς κάνη.

'Οκοῖαι παντγύρει!
δεσμὸν μπαστούνης δέσσος
δὲ Θεωράκης ήτο,
καὶ 'ἴκεταζε φρενήρης
τῶν ἔλαιων τὸ δάσος,
ποῦ πάλιν ἐκινεῖτο.

Καὶ 'έμπρος εἰς τὴν ἔλατν
ἄγριωπός καὶ τρέμων
τὴν κεφαλὴν ἐκίνει,
καὶ περικεφαλαῖσιν
έφρεσ πολέμουν
καὶ γορώς ιθρήνει.

Παληρούς παιάνες κρούσι,
πλὴν αἰρόντες τὸν τρομάζει
μὲ ταρταρείσι τρύμα,

βοήν ἐλῆρης ἀκούει
καὶ ἀντί θωράκων βάζει
τὴν νυκτική του ρόπτα.

Κορδόνα, 'στόνομά σου
τάφον βαθὺν ἀνέγουν
Λάδυας Κορδονοπίκτραις,
καὶ κάθε σάλπισμά σου
Ρετσίνηδες τὸ πτύγουν
μὲ φάμπρικας σφυρίκτραις.

Παππάθες ὁ χρυσοθρύμων
ἔμβρόντητος παγόνει:
'στων συριγμῶν τὸν κρότον,
καὶ ὡς 'Ιωσήφ εὐσήκημον
κηρύνει τὸ Κορδόνι,
τοῦ κόμματος τὸ μότον.

Τοῦ κόμματος τὸ μότον,
ποῦ ζεφτιόμενον μένει
'στὰ χέρια τοῦ Σωτῆρα,
καὶ κλαίων πᾶς λιμώττων
ὡς Μυροφόρος ραίνει
τὸν τάφον του μὲ μῆρα.

Ποῖος λαὸς ἀγνώμων!
έδέχθη βέλη μώμων
ἀπὸ καθέναν μπέρκον
τῆς μάρας καὶ τῆς σάρας
δὲ τρεῖς θράμβους ἄρας
νικῶν μυριστόνερων.

Σκορπίζουν τὰ κοπάδια
καὶ τὰ ποχιά λειβάδης
ἄγροι οὐ μείνουν χίρουσι...
τοῖς φίλοις θάσεις πάλιν,
λαῷ σου νικῶν καὶ 'έλλην
δώρησαι σῇ ἕγκρεσι.

'Ο γέρων ἐμφανίζεται
καὶ μόνος ταλανίζεται.

'Πήραν τὸ ἀρνάκια μου
καὶ τὰ κουδουνάκια μου,
πᾶνε, πάνε, πάνε, πάνε,
καὶ 'ἀπ' ἴδια καὶ 'ἴκει σκορπάν.

"Οχ κακύμενος, βαῖ βαῖ,
τὸ Κορδόνι τὶ τραβάει.
"Οχ ἀρνάκια μ',
κουδουνάκια μ'.

Μου 'κόφαν τὸν ἀέρα μου,
μοῦ 'πλραν τὴν φλογέρα μου,
τὴν κάκκινη παντίέρα μου,
τὸν παρδελό τὸν σκούφο μου,
πούσκιαζε κάθε μπούζο μου.

"Οχ κακύμενος, βαῖ βαῖ,
τὸ Κορδόνι τὶ τραβάει.
"Οχ σκουφίτα μ',
φλογερίτα μ',
καντιρίτα μ'.

'Εχάλασαν τὸν οἰστρό μου,
'μαυρίσαν τὸν Μινίστρο μου,
καὶ τὸ Μουτσουσλάκι μου
καὶ τὸ Συγχομαλάκι μου.
Ποτὶ δὲ 'πρόσμενα κι' ἔγδ
τίτοις μαυρίλας χελασμούς,
'μαυρίσαν καὶ τὸν Στρατηγό,
ποὺ τουχή μάθει τοὺς θερμούς.

Πάνε, πάνε, πάνε, πάν,
κι' ἀπ' ἔδω κι' ἔκαι σκορπῶν.
"Οχ καῦμένος, βάι βάι,
τὸ Κορδόνι τι τραβεῖς.
Μινιστράκια μ.,
τρικαντάκια μ.,
Θανασάκη μ.,
"Αντωνάκη μ.,
Κωνσταντίνε μ.,
Βελεστίνη μ. .

'Ο κόσμος μ' μαύρισε—πᾶ ! πᾶ ! —
τι πρώτο κι' θετέρο νά 'πω ;
μαζί μου θρήνησε, Πατρίς,
καὶ δεν δὲ πέρι 'στην Πόλι,
μητ' ένας ἀπ' τοὺς δεκατρεῖς,
ἐπιλεγχόντας δλοι.
Πάτε κι' δ' Παγγενέλης μου,
καμάρι τῆς ἄγιλης μου,
κι' ἔκεινο τὸ πουλάκι μου
τὸ Φαρμακοπουλάκι μου.

"Οχ καῦμένος, βάι βάι,
τὸ Κορδόνι τι τραβεῖς.

Ράδο μ', Δίκκα μ',
τραῖς καὶ δέκα μ',
ποιῆτος Γριόδα,
καλλακούδα,
'Αντφόδη μ',
μάτια μ', φρύδη μ',
Παγανέλη μ',
κάντζο, μέλι μ'.

Φασουλής καὶ Περικλέτος κι' ὁ κλαψάρης Θεοβορέτος.

('Ο Φασουλής κι' δ' Περικλής, ποὺ πάντα χωρατεύουν,
ωὸν τοὺς Μάκβεδ μάγισσις σιμόνουν καὶ μαντεύουν).

Φ.— Μαύρη ρόγα γηνάλισε,
Ρέλλερος ίλλαλησε,
"Στήκε Φλογαΐταρος,
νὰ ποδέρηι βαθρακών,
νὰ κι' 'Αρμάδες ἀστακῶν,
νὰ καὶ Τούρκους μύταρος.

Νὰ καὶ γῆ Μακεδονίας κι' ἀρχουμάρητη Τεούσαρος,
νὰ Λεβίδερος ἀγόνην, νὰ Δραγγόμη μούσαρος.

Νὰ καὶ τρέπεις χρυσᾶ
νικηρόρους Καίσαρος,
καὶ Σιέρρουσκην Πηνει
τουρφλωμένες φέταρες.

Π.—Ξέρτισε, σοτάρισε, μαύρος δ' Κορδόνικος,
νὰ κανὸς τορκίλλερος κι' αδειανδή κανόνερος,